

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 393

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 iunie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
3.		Decizia nr. 532 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ alin. 1 și 2 și art. 91 ² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală	12–13
	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		346. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor din 2011 la anexele Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (A.D.R.), încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957	13
	2	4.345. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind modificarea Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.799/2010 privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat — 2011	14
DECRETE			
520.		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
	2	382. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 412 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, art. 264 și art. 275—278 din Codul de procedură penală	3–4	383. — Decizie privind sancționarea Societății Comerciale CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	15–16
Decizia nr. 467 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 3 din Codul penal	4–5		
Decizia nr. 468 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 și art. 215 ¹ din Codul penal	6–7		
Decizia nr. 475 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal	7–8		
Decizia nr. 517 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală	9–10		
Decizia nr. 528 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 ³ alin. 1 lit. a) și art. 86 ⁴ alin. 2 din Codul penal	10–11		

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2009 privind constituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2009 privind constituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 31 mai 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 31 mai 2011.

Nr. 3.

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Comisia va elabora pachetul de legi privind securitatea națională în termen de 36 de luni de la publicarea prezentei hotărâri.”

2. În anexă, la punctul 10, domnul senator Ilie Sârbu, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru în locul domnului senator Cătălin Voicu.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui membru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului domnul Laurențiu Sebastian Lăzăroiu, ministru al muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 2. — Pe data prezentului decret încetează efectele Decretului nr. 447/2011 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 21 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 iunie 2011.

Nr. 520.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 412**

din 7 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, art. 264 și art. 275—278
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, 264 și 275—278 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Ifrim și Mitică Ifrim în Dosarul nr. 1.730/91/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.730/91/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, 264 și 275—278 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marian Ifrim și Mitică Ifrim.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 275—278 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale deoarece limitează dreptul de acces la justiție al învinutului sau inculpatului împotriva actelor sau măsurilor luate de către procuror. Împotriva actelor și măsurilor procurorului învinutului sau inculpatul nu poate face plângere în fața niciunei instanțe, ci doar în fața prim-procurorului parchetului, a procurorului general, a procurorului șef de secție sau a procurorului ierarhic superior. Se arată în acest sens că reglementarea legală este deficitară, deoarece în cazul unor acte ale procurorului, respectiv al soluțiilor de neîncepere a urmăririi penale, de scoatere de sub urmărire penală, de clasare sau de încetare a procesului penal, partea interesată are deschisă calea la instanță, în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală. În cazul altor acte ale procurorului, cum este situația celor în speță, de nesoluționare a cererilor inculpaților de administrare de probatorii în cursul urmăririi penale, aceștia nu au o cale de a se plânge instanței pe parcursul urmăririi penale, ci doar de a se plânge instanței după trimiterea lor în judecată prin rechizitoriu, ceea ce este tardiv

pentru dreptul lor la apărare în condiții de egalitate cu parchetul. Dreptul la apărare, conjugat cu dreptul de acces la o instanță, presupune ca pe parcursul urmăririi penale inculpații să se poată adresa unei instanțe împotriva abuzurilor organelor de urmărire penală, concretizate, în speță, în neadministrarea de probatorii în apărare. Cât privește art. 262 și 264 din Codul de procedură penală, se susține că încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, deoarece permit emiterea rechizitoriului chiar și când plângerea împotriva actelor procurorului conform art. 275—278 din Codul de procedură penală nu a fost soluționată.

Curtea de Apel Galați — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că inculpații nu invocă o neconcordanță a prevederilor legale criticate cu Constituția, ci o completare a Codului de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 262 cu denumirea marginală *Rezolvarea cauzelor*, art. 264 — *Actul de sesizare a instanței*, art. 275 — *Dreptul de a face plângere*, art. 276 — *Obligația de înaintare a plângerii*, art. 277 — *Termenul de rezolvare* și ale art. 278 — *Plângerea contra actelor procurorului*, toate din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției se invocă dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la apărare, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că asupra prevederilor art. 278 din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 540 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 5 ianuarie 2005, și prin Decizia nr. 301 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 1 august 2005, în sensul respingerii acesteia. Cu acel prilej Curtea a observat că nu pot fi reținute susținerile privind contrarietatea dispozițiilor art. 278

din Codul de procedură penală cu cele ale Legii fundamentale și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pe motiv că acestea nu reglementează posibilitatea persoanei interesate de a ataca în fața instanței măsura luată ori actul efectuat de procuror ori în baza dispozițiilor acestuia, altul decât soluția de netrimitere în judecată. Sub acest aspect, se observă că autorul excepției solicită în realitate completarea prevederilor de lege criticate, în sensul de a se permite atacarea la instanțele judecătorești nu doar a rezoluțiilor și ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, ci și a „actelor de începere a urmăririi penale, de redeschidere a urmăririi penale ori de punere în mișcare a acțiunii penale”, ceea ce este contrar atât dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în conformitate cu care, în exercitarea controlului, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, cât și prevederilor constituționale cuprinse în art. 61 alin. (1), potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, art. 264 și art. 275—278 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Ifrim și Mitică Ifrim în Dosarul nr. 1.730/91/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 467

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 3 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

de Teofil Ionica Mitrea în Dosarul nr. 5.632/296/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece textul legal criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.632/296/2007, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 184 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Teofil Ionica Mitrea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale aflate în apel, cauză în care inculpatul este cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, precum și ale art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu sunt redactate cu suficientă claritate pentru ca o persoană cu experiență juridică să poată estima când există și când nu există o profesie sau meserie determinată expres care să atragă o anumită agravare a încadrării juridice și, de aici, o anumită majorare a pedepsei aplicate.

Tribunalul Satu Mare — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 184 alin. 3 — *Vătămarea corporală din culpă* din Codul penal, care au următorul conținut:

„Când săvârșirea faptei prevăzute în alin. 1 este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii, ori pentru îndeplinirea

unei anume activități, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, precum și ale art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Din analiza lucrărilor existente la dosar, rezultă că în cauză autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, constând în aceea că a provocat un accident rutier datorită nerespectării dispozițiilor legale și a măsurilor necesare la îndeplinirea activităților de participare la traficul rutier, neadaptând viteza de deplasare la condițiile de drum. Ca urmare a evenimentului rutier s-au produs părții vătămate pagube materiale și leziuni corporale pentru care sunt necesare un număr de 130—140 de zile de îngrijiri medicale.

Aceeași stare de fapt a rezultat și din cercetarea judecătorească, fiind reținută ca atare prin Sentința penală nr. 502 din 30 aprilie 2009.

Obiectul excepției de neconstituționalitate invocate în cauză îl constituie dispozițiile art. 184 alin. 3 din Codul penal la care fac trimitere dispozițiile art. 184 alin. 4 reținute în cauză. Însă alineatul criticat are în vedere două teze, și anume: atunci când fapta este urmarea nerespectării dispozițiilor legale ori atunci când fapta este urmarea nerespectării măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii.

Or, ținând seama de împrejurarea că în cauza dedusă judecării fapta este consecința nerespectării dispozițiilor legale, excepția invocată de autor referitoare la textul ce incriminează nerespectarea măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii nu are legătură cu soluționarea litigiului.

Prin urmare, prezenta excepție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei dispoziții legale „care are legătură cu soluționarea cauzei”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Teofil Ionica Mitrea în Dosarul nr. 5.632/296/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 468

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 și art. 215¹ din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 și art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Carmen Mariana Bălan în Dosarul nr. 1.336/189/2008 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care arată că nu este de acord cu incriminarea infracțiunii de delapidare, contestând totodată fapta reținută în actul de inculpare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.336/189/2008, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 147 alin. 2 și art. 215¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Carmen Mariana Bălan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui apel în materie penală, dosar în care inculpații sunt cercetați, printre altele, și pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) privind garantarea în condițiile legii a dreptului de proprietate, art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 136 cu denumirea marginală *Proprietatea*, deoarece se definește în sens larg noțiunea de funcționar, fapt ce face posibilă tragerea la răspundere penală a administratorului unei societăți comerciale care este și acționar al acesteia, adică proprietar al bunurilor societății comerciale respective. Într-o altă perspectivă, atâta vreme cât legiuitorul nu a circumstanțiat subiectul pasiv al infracțiunii în funcție de tipul de proprietate (publică sau privată), apare cel puțin bizar ca un proprietar, care este și administratorul societății, să fie pedepsit pentru că a dispus, în varianta incriminată, de bunuri, bani sau valori. Așa fiind, subiectul activ al faptei penale, deși proprietar, nu poate uza de atributul dispoziției specific oricărui tip de proprietate.

Tribunalul Vaslui — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 147 alin. 2 — *Funcționar public și funcționar* și art. 215¹ — *Delapidarea*, ambele din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 147 alin. 2: „*Prin «funcționar» se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.*”;

— Art. 215¹: „*Însușirea, folosirea sau traficarea, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*”

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) privind garantarea în condițiile legii a dreptului de proprietate, art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 136 cu denumirea marginală *Proprietatea*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 707 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 5 decembrie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, statuând că „dreptul de proprietate privată are nu numai o funcție menită să satisfacă interesele personale, ci și o funcție socială, în virtutea căreia poate fi limitat atât în conținut, cât și în modul de exercitare. În acest sens, Constituția prevede în art. 44 alin. (1) că limitele și conținutul dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege”.

Curtea Constituțională nu poate primi susținerea acestuia în sensul că însușirea, folosirea sau traficarea de către administratorul unei societăți comerciale de bani, bunuri ori

valori ale acesteia contravine dreptului de proprietate ocrotit și garantat de Constituție, deoarece incriminarea delapidării constituie unul dintre mijloacele de protecție juridică a proprietății. Faptul că subiectul faptelor de însușire, folosire sau traficare de bunuri din patrimoniul societății comerciale este însuși administratorul acesteia, care are și calitatea de asociat, nu este de natură să schimbe justificarea incriminării, în condițiile în care societatea comercială este subiect de drept de sine stătător, având personalitate juridică distinctă, iar patrimoniul societății este separat de patrimoniul propriu al asociaților și al administratorului.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.197 din 30 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 3 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 din Codul penal, statuând că acestea „nu aduc atingere niciunei dispoziții și niciunui principiu din Constituție, ci

se întemeiază pe acestea”. Dacă, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, reglementarea statutului funcționarilor publici se face prin lege organică, deci de către legiuitor, cu atât mai mult reglementarea statutului juridic al celorlalți funcționari este de atributul legiuitorului. Întrucât Legea fundamentală nu definește noțiunile de funcționar public și de funcționar, rămâne în sarcina exclusivă a legiuitorului să le definească. Este ceea ce Codul penal, care este o lege organică, face prin dispozițiile art. 147, în acord cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, potrivit cărora infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 și art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Carmen Mariana Bălan în Dosarul nr. 1.336/189/2008 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 475

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

ridicată de Mihai Parparita (Pîrpîriță) în Dosarul nr. 4.667/55/2010 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal partea Sebastian Surlea și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită să fie despăgubită pentru leziunile suferite și arată că s-a prezentat în fața Curții întrucât a fost citată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece autorul critică o omisiune de reglementare.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal, excepție

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.667/55/2010, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal**, excepție ridicată de Mihai Parparita (Pîrpiriță) în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni penale îndreptate împotriva inculpatului cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 184 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 22 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, deoarece, spre deosebire de infracțiunea prevăzută de art. 184 alin. 1 și 3 din Codul penal pentru infracțiunea prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal nu se înlătură principiul oficialității și nu se permite ca împăcarea părților să înlăture răspunderea penală.

Judecătoria Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal — *Vătămarea corporală din culpă*, care au următorul conținut:

— Art. 184 alin. 2, 4 și 5: „*Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182 alin. 1 sau 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda. [...]*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 5 din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Parparita (Pîrpiriță) în Dosarul nr. 4.667/55/2010 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Fapta prevăzută în alin. 2 dacă este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere arătate în alineatul precedent se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. [...]

Pentru faptele prevăzute în alin. 1 și 3, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 22 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că din analiza criticilor formulate de autorul excepției rezultă că acesta este nemulțumit nu de conținutul textelor contestate, ci de împrejurarea că nu instituie principiul disponibilității și pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă ce a avut drept consecință una dintre urmările prevăzute în art. 182 alin. 1 și 2 din Codul penal, respectiv o vătămare a integrității corporale sau a sănătății care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile ori dacă fapta a produs vreuna dintre următoarele consecințe: pierderea unui simț sau organ, încetarea funcționării acestora, o infirmitate permanentă fizică ori psihică, slujirea, avortul ori punerea în primejdie a vieții persoanei.

De aceea, din această perspectivă excepția este inadmisibilă, pentru că în realitate autorul solicită Curții Constituționale modificarea și completarea textului criticat. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță „numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

De asemenea, Curtea mai constată că după pronunțarea încheierii de sesizare dispozițiile art. 184 din Codul penal au fost modificate și completate, sens în care, prin art. XX pct. 3 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, după alineatul 5 s-a introdus un nou alineat, alineatul 6, cu următorul cuprins:

„*Pentru faptele prevăzute la alin. 2 și 4, împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”*

Prin urmare, critica autorului excepției, așa cum a fost formulată, a rămas fără obiect.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 517

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Hans Gheorg Tontsch în Dosarul nr. 6.296/197/2010 al Judecătoriei Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.296/197/2010, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Hans Gheorg Tontsch în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, și art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în cauza dedusă judecării s-au efectuat în faza actelor premergătoare toate actele ce țin de esența urmăririi penale. Așa fiind, a fost golită de conținut faza de urmărire penală a procesului, autorul excepției fiind lipsit de dreptul la apărare în acord cu prevederile constituționale invocate.

Judecătoria Brașov — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 alin. 1 cu denumirea marginală *Drepturile apărătorului* și art. 224 alin. 3 cu denumirea marginală *Acte premergătoare*, care au următorul conținut:

— Art. 172 alin. 1: „*În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.*”;

— Art. 224 alin. 3: „*Proces-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatul internațional privind drepturile omului* și art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 647 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 10 iunie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, statuând, între altele, că „*Actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg faza de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte, prin conținutul lor, au un caracter *sui generis*, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual al actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale.*”

De altfel, prin Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din

30 noiembrie 1999, Curtea a reținut că „garantarea dreptului la apărare nu se poate asigura în afara procesului penal, înainte de începerea urmăririi penale, când făptuitorul nu are calitatea procesuală de învinuit sau inculpat. [...] Efectuarea de către organele de urmărire penală a unor acte premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, în vederea strângerii datelor necesare declanșării procesului, nu reprezintă momentul începerii procesului penal și se efectuează tocmai pentru a se constata dacă sunt sau nu temeiuri pentru începerea procesului penal”. S-a mai reținut, de asemenea, că, deși, „în conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă, dreptul la apărare al învinuitului nu poate fi considerat ca fiind încălcat, pentru că acesta are

posibilitatea de a-l combate cu alt mijloc de probă”, atunci când instanța ar înțelege să îi dea eficiență.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește critica autorului excepției referitoare la împrejurarea că în cauza dedusă judecării s-au efectuat în faza actelor premergătoare toate actele ce țin de esența urmăririi penale, Curtea constată că nu este competentă a exercita un astfel de control, deoarece aspectele legate de interpretarea și aplicarea legii sunt atributul exclusiv al instanței de drept comun, Curtea fiind ținută a se pronunța numai cu privire la contrarietatea dintre o dispoziție legală și una constituțională.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Hans Gheorg Tontsch în Dosarul nr. 6.296/197/2010 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86³ alin. 1 lit. a) și art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 962/245/2010, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86³ alin. 1 lit. a) și art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Vlad Filip în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă, care nu poate fi îngrădit, deoarece nu țin seama și de situația condamnatului ce a beneficiat de suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și care nu se poate prezenta la datele fixate la judecătorul desemnat cu supravegherea lui. În măsura în care locul de muncă al acestuia este în altă țară ori pe alt continent, este evident că, din motive

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86³ alin. 1 lit. a) și art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Vlad Filip în Dosarul nr. 962/245/2010 al Judecătoria Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

obiective, nu poate îndeplini exigențele art. 86³ alin. 1 lit. a) din Codul penal.

Judecătoria Iași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece faptul că pedeapsa se execută sub supraveghere nu înseamnă că persoana condamnată nu trebuie să se supună rigorilor legislației penale, aceasta fiind obligată să își execute pedeapsa în una dintre modalitățile prevăzute de lege și stabilite de instanța de judecată, incluzând aici și respectarea obligațiilor pentru fiecare mod de executare. Acest fapt nu echivalează sub niciun aspect cu încălcarea libertății individuale sau a dreptului la muncă, chiar în condițiile unei situații economice dificile.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul, în considerarea unor situații speciale, poate institui reguli deosebite și modalități particulare de exercitare a drepturilor procesuale, fără a îngreși dreptul la muncă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86³ alin. 1 lit. a) — *Măsurile de supraveghere și obligațiile condamnatului* și art. 86⁴ alin. 2 — *Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere* din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 86³ alin. 1 lit. a): „Pe durata termenului de încercare, condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui sau la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor;”;

— Art. 86⁴ alin. 2: „Dacă cel condamnat nu îndeplinește, cu rea-credință, măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori

obligațiile stabilite de instanță, aceasta revocă suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dispunând executarea în întregime a pedepsei.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă, care nu poate fi îngreșit.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 86³ alin. 1 lit. a) din Codul penal au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 338 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 12 august 2005, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul a reglementat posibilitatea pentru instanța de judecată de a dispune, motivat, ca pedeapsa să se execute în alt mod decât cel care este propriu naturii acesteia, iar dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute de lege, să dispună suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Acest mijloc de individualizare a pedepsei închisorii constă în suspendarea executării pedepsei pe o anumită perioadă, denumită *termen de încercare*, pe durata căreia condamnatul este supus unor măsuri de supraveghere și cerinței de a respecta obligațiile stabilite de instanța de judecată. Măsurile de supraveghere care se iau față de condamnat pe durata termenului de încercare sunt menite să asigure un control permanent asupra conduitei acestuia. Dacă cel condamnat nu îndeplinește măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță, aceasta poate să revocă suspendarea executării pedepsei, dispunând executarea în întregime a pedepsei.

Prin dispozițiile art. 86³ alin. 1 lit. a) din Codul penal s-au reglementat măsurile de supraveghere la care trebuie să se supună condamnatul pe durata termenului de încercare, și anume aceea de a se prezenta, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui sau la alte organe stabilite de instanță.

Stabilirea în acest mod a obligațiilor condamnatului nu este de natură să aducă atingere prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, deoarece acestea nu îngreșesc dreptul la muncă al condamnatului și, cu atât mai puțin, dreptul de a-și alege profesia, meseria sau ocupația, care, sub sancțiunea rigorilor dispozițiilor art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal, trebuie să se facă în așa fel încât acesta să respecte măsurile de supraveghere dispuse de instanță.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv față de prevederile art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86³ alin. 1 lit. a) și art. 86⁴ alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Vlad Filip în Dosarul nr. 962/245/2010 al Judecătoria Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 532

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ alin. 1 și 2 și art. 91² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ alin. 1 și 2 și art. 91² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cosmin Bărbușoiu și Gigel Ursu în Dosarul nr. 5.941/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.941/62/2010, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91¹ alin. 1 și 2 și art. 91² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cosmin Bărbușoiu și Gigel Ursu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile criticate afectează dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 28 referitoare la *Secretul corespondenței*, raportat la art. 8 din aceeași convenție, și art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate dispune interceptarea audio-video înainte de începerea urmăririi penale, respectiv înainte de declanșarea procesului penal sau înainte de săvârșirea unei infracțiuni.

Tribunalul Brașov — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ alin. 1 și 2 cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare* și art. 91² alin. 2 și 3 cu denumirea marginală *Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea* din Codul de procedură penală.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, coroborat cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 28 referitoare la *Secretul corespondenței*, raportat la art. 8 din aceeași convenție, și art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.556 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, statuând că dispozițiile în materia interceptărilor și înregistrărilor audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

De asemenea, Curtea a mai statuat că „nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 28 și 53, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai

complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni”.

Totodată, Curtea a arătat că anumite aspecte invocate într-o cauză ori alta referitoare la modul de aplicare a dispozițiilor

legale criticate nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care a reținut că „nu se poate admite însă ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ alin. 1 și 2 și art. 91² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cosmin Bărbușoiu și Gigel Ursu în Dosarul nr. 5.941/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor din 2011 la anexele Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (A.D.R.), încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957

În temeiul prevederilor art. III din Legea nr. 333/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 31/1994 pentru aderarea României la Acordul european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (A.D.R.), încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele din 2011 la anexele Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (A.D.R.), încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, la care România a aderat prin Legea nr. 31/1994, cu modificările și completările ulterioare, traduse în

limba română, prevăzute în anexele nr. 1—3*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 13 mai 2011.
Nr. 346.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

O R D I N

privind modificarea Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.799/2010 privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat — 2011

În baza prevederilor Legii educație naționale nr. 1/2011,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.799/2010 privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat — 2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 și 63 bis din 25 ianuarie 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Secretariatul de Stat pentru Învățământul Preuniversitar, Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare județene și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 30 mai 2011.
Nr. 4.345.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 4.799/2010)

C A L E N D A R U L examenului de bacalaureat — 2011

Sesiunea iunie—iulie 2011

23—27 mai 2011	Înscrierea candidaților la prima sesiune de examen
27 mai 2011	Încheierea cursurilor pentru clasa a XII-a/a XIII-a
6—8 iunie 2011	Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română — proba A
8—10 iunie 2011	Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă — proba B
10—17 iunie 2011	Evaluarea competențelor digitale — proba D
20—23 iunie 2011	Evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională — proba C
27 iunie 2011	Limba și literatura română — proba E)a) — probă scrisă
28 iunie 2011	Limba și literatura maternă — proba E)b) — probă scrisă
29 iunie 2011	Proba obligatorie a profilului — proba E)c) — probă scrisă
1 iulie 2011	Proba la alegere a profilului și specializării — proba E)d) — probă scrisă
3 iulie 2011	Afișarea rezultatelor
4 iulie 2011	Depunerea contestațiilor (orele 08,00—12,00)
5—7 iulie 2011	Rezolvarea contestațiilor
8 iulie 2011	Afișarea rezultatelor finale

Sesiunea august—septembrie 2011

11—15 iulie 2011	Înscrierea candidaților la a doua sesiune de examen
22—23 august 2011	Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română — proba A
22—24 august 2011	Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă — proba B
23—24 august 2011	Evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională — proba C
25—26 august 2011	Evaluarea competențelor digitale — proba D
29 august 2011	Limba și literatura română — proba E)a) — probă scrisă
30 august 2011	Limba și literatura maternă — proba E)b) — probă scrisă
31 august 2011	Proba obligatorie a profilului — proba E)c) — probă scrisă
2 septembrie 2011	Proba la alegere a profilului și specializării — proba E)d) — probă scrisă
4 septembrie 2011	Afișarea rezultatelor (până la ora 16,00) și depunerea contestațiilor (orele 16,00—20,00)
5—6 septembrie 2011	Rezolvarea contestațiilor
7 septembrie 2011	Afișarea rezultatelor finale

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 mai 2011, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1 — Societatea Comercială ARTMA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Drumul Taberei nr. 35A, bl. 803, et. 7, ap. 74, camera 1, sectorul 6, nr. de ordine în registrul comerțului J40/2157/25.02.2011, cod unic de înregistrare 28092314/25.02.2011, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2 — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3 — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 26 mai 2011.
Nr. 382.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezintă legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul ședinței din data de 17 mai 2011, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. VI. 2618 din 4 mai 2011, întocmit ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea Comercială CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Huedin nr. 8, bl. D18, sc. 4, et. 1, ap. 50, sectorul 4, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J40/11077/16.11.2009, CUI 26225325/17.11.2009, a constatat următoarele:

Societatea nu are conducător executiv aprobat de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Conform deciziei de încetare a contractului individual de muncă ca urmare a acordului părților nr. 3 din 27 iulie 2010, contractul domnului Klassek Valentin cu Societatea Comercială CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a încetat la data de 20 august 2010.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010.

Faptele constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 17 mai 2011, sancționarea Societății Comerciale CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării prezentei decizii,

drept care decide:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea Comercială CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Huedin nr. 8, bl. D18, sc. 4, et. 1, ap. 50, sectorul 4, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J40/11077/16.11.2009, CUI 26225325/17.11.2009, cu interzicerea temporară a exercitării activității de la data comunicării prezentei decizii până la:

— aprobarea de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a conducătorului executiv care să îndeplinească condițiile prevăzute în Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010;

— transmiterea copiei dovezii achitării ratelor 2, 3 și 4 corespunzătoare contractului de asigurare de răspundere civilă profesională încheiat cu societatea Groupama Asigurări — S.A. valabil pentru perioada 6 iunie 2010 — 5 mai 2011.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a activității de broker de asigurare, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea

oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare prevăzut la art. 1 are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății Comerciale CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială CLAR BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 26 mai 2011.
Nr. 383.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

